

Werk der broden v.z.w.

Andre Delzennestraat 9, 7800 Aat, België.

<http://www.WerkDerBroden.org>

« *Laten we de kinderen een opleiding geven voor een betere wereld* »

Driemaandelijks - n°7 - 2de trimester 2005

Sluitings-toelating : BC 6295

Afgiftekantoor : Brussel X

Aanneming : P 304122

Ik was blij dat ik de jaarlijkse schoolfeestdag kon meemaken op 27 februari. Ik kon zien hoe alle ouders genoten van de voorstelling die werd uitgevoerd. Er zijn op deze dag ongeveer 1.500 mensen bijeengekomen.

In de maand maart 2005 ben ik in *Asmoli* geweest. Het is verbazingwekkend hoe de omgeving van ons project geleidelijk is veranderd. De kinderen zijn beginnen te studeren, en daar zijn hun ouders echt gelukkig om. Aangezien de meeste mensen hier geen belang hechten aan de opvoeding van meisjes en eerder terughoudend zijn om hun dochters naar school te sturen, hebben wij erop gehamerd dat de opvoeding van dochters zeer belangrijk is. We hebben daarbij hun eigen uitspraak geciteerd: «*Als wij een jongen onderwijzen, onderwijzen wij een individu; als we een meisje onderwijzen, onderwijzen wij een maatschappij*». Ik had van de ouders gehoord dat hun enige zorg is om hun dochters uitgehuwelijkt te krijgen in hun jonge tienerjaren. Als ze 18 jaar zijn, zijn de meeste van hen al moeder. Kinderhuwelijken bestaan nog steeds in de dorpen. En het aborteren van vrouwelijke foetussen gebeurt hier steeds vaker.

De nieuwe inschrijvingsprocedures zijn al ingegaan. We verwachten dat we 130 nieuwe kinderen zullen inschrijven voor het nieuwe schooljaar 2005.

Marc Valentin,
Voorzitter

Vorbereiding voor het nieuwe schooljaar 2005-2006

In Noord-India begint de schoolvakantie op 15 mei en eindigt ze op 30 juni. Op 1 juli gaat de schooldeur weer open. De inschrijvingen voor het nieuwe jaar zijn al begonnen, en we verwachten dat er 130 kinderen bijkomen. Al het schoolmateriaal voor het nieuwe jaar is klaar.

In de maanden mei, juni en juli bedraagt de temperatuur in Noord-India tussen 40 en 54°C. De moesson wordt verwacht tegen eind juli. De dorpsbewoners zijn aan dit soort hitte gewend: overdag zitten ze in de schaduw van de bomen, en 's nachts slapen ze buiten. Er is geen elektriciteit in de huizen, en voor het personeel van de school, voor wie dit geen gebruikelijke toestand is, is slapen zonder ventilatie een probleem. Zelfs 's nachts blijven de temperaturen hoog.

Eind februari werd de watertank die wij op het terras geïnstalleerd hebben, op een paar uur tijd heel warm, en een aantal kinderen werd ziek omdat ze van dat warme water hadden gedronken. Dus hebben we een waterput moeten graven en een handpomp moeten installeren om fris water uit de ondergrond te verkrijgen.

Vrouwenvergaderingen in de dorpen

In de omgeving van ons project hebben wij een animatieprogramma lopen, met onder andere een speciaal aanbod voor vrouwen en voor kinderen.

Voor een groot aantal problemen bestaan er geen onmiddellijke oplossingen, zolang de nieuwe generatie, die nu onderwijs geniet, nog niet volwassen is. Ik geef u een voorbeeld uit het huis waar twee van onze leerkrachten ingekwartierd zijn. In het dorp bestaat de traditie dat als er een baby geboren is, de moeder het kindje pas voedt nadat haar schoonzus is gekomen om enkele druppels melk in de mond van de baby te druppelen. Waar onze leerkrachten gehuisvest zijn, was de vrouw des huizes bevallen van een zoon. Zij en haar man hadden al twee dochters, die bij ons op school zitten, en ze hadden verlangend uitgekeken naar een zoon. Volgens het gebruik wachtte de moeder de komst af van haar schoonzus, die een heel eind uit de buurt woont. Omwille

van één of ander probleem kwam die vrouw pas twee dagen later, en tegen die tijd was de baby gestorven. Onze leerkrachten hebben hun uiterste best gedaan om de moeder te overtuigen haar baby toch te voeden, en ze hebben bij de vader bedreigd dat ze zelf het kind naar het ziekenhuis zouden brengen, toen het stervend was, maar dat dreigement hebben ze niet uitgevoerd. Ze stonden op het punt om te breken met de gebruiken. Maar de moeder was bang voor de reactie van haar schoonfamilie. En de vader zei dat de dood van hun kind de wil van God was, en dat het kind dus niet voorbestemd was geweest om het hunne te zijn.

De plaatselijke bevolking is heel erg bijgelovig. Het grootste probleem is dat zij zo bang zijn om te breken met de lokale gebruiken, uit angst om met de vinger te worden gewezen door de maatschappij en door hun eigen familie. De uitgebreide familie is de voornaamste structuur in India, en de vrouwen hebben hier geen stem in het besluitvormingsproces van de familie. Bepaalde gebruiken zijn hier zodanig sterk verankerd dat het, zoals in dit geval, om leven of dood gaat. Wij doen grote inspanningen om de mannen en vrouwen hier beter te informeren, om hun denkwijze te veranderen en hun ogen te openen voor waarheid en kennis.

Wij hopen dat hun dochter-tje *Angali*, dat bij ons school loopt, de moed zal hebben om tegen de sociale misstanden te vechten...

De vader zei: « Het is de wil van God: dit kind was niet voorbestemd om het onze te zijn... »

Speelgoed en spelletjes voor de school

Ballen, puzzels, spelletjes ...al het materiaal voor speelactiviteiten was welkom.

Het is verbazend om te zien hoeveel speelgoed er vanuit Asia naar Europa gaat, maar toen we in India op zoek gingen naar speelmateriaal voor de school, hebben we er nauwelijks kunnen vinden tegen redelijke prijzen. Dat soort dingen is hier zeer duur. Maar weinig kinderen spelen met speelgoed in India. Omdat het zo duur is, of omdat speelgoed hier nog niet gewaardeerd wordt

Er werd een actie op touw gezet om in België tweedehands spelletjes en speelgoed te verzamelen. Er werden genoeg mensen bereid gevonden om er af te staan voor de school, het probleem was enkel het vervoer naar India. De luchtvaartmaatschappijen zijn heel streng, en zodra iemand meer dan de wettelijk toegela-

ten 25 kg bagage had, moesten we de rest vaak achterlaten. Toch hebben we op dit ogenblik in enkele vluchten voorlopig materiaal voor de school kunnen overbrengen.

De ouders van Neeta danken u...

Laat ons hopen dat de nieuwe generatie die wij nu onderwijzen, later socio-economische hervormingen zal doorvoeren.

Neeta is een kind van 5 dat woont in het dorpje *Dugawar*. Haar familie is van een lage kaste. Ze heeft 3 zussen en 2 broers, van wie de oudste 8 is en de jongste 1 jaar. Haar ouders zijn ongeletterd, ze hebben geen werk en bezitten geen grond. Haar vader gaat naar

de nabijgelegen stad *Moradabad* om werk te zoeken als dagloner. Hij vindt er vaak geen, en zelfs als het wel lukt levert dat nog niet genoeg op om zijn gezin te onderhouden. De oom van zijn vrouw ligt ziek te bed, wat hun dagelijkse beslommeringen nog zwaarder maakt. Zijn eigen ouders wonen bij hen in.

Wij hebben *Neeta's* ouders benaderd om hen te vragen of *Neeta* naar school zou komen, maar ze reageerden terughoudend. De voornaamste reden van die terughoudendheid is dat ze denken dat een meisje niet kan studeren, en dat zij, die behoren tot een lage kaste, niet welkom zullen zijn bij de hogere kasten in de maatschappij. We bleven de ouders opzoeken om hen te overtuigen dat wij hun dochter bij haar studies zouden helpen en dat wij haar ontwikkeling zouden steunen. Ze hebben uiteindelijk toegezegd dat ze haar naar school zullen sturen.

Er zijn veel gezinnen zoals dat van *Neeta*. Wij gaan actief op zoek naar diegenen die onze hulp echt nodig hebben en die ons niet om hulp durven te vragen. In India is de verdeling van de bevolking volgens kaste en klasse nu eenmaal gebruikelijk, en haast nooit gaat iemand de armsten en de zwaksten opzoeken...

Molly Sebastian, *Projectmanager*

Verantwoordelijk uitgever : M. Valentin, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat

Het Werk der broden van Sint Antonius van Padua is een onafhankelijke organisatie zonder winst-oogmerk, die zich inzet om voor en met kinderen te werken. Wij geloven dat alle kinderen recht hebben op gezondheidszorg, onderwijs en een toekomst waarin zij hun talenten kunnen ontwikkelen en realiseren.

Wij worden ondersteund door de gulle giften van particulieren. Ons hoofdkwartier bevindt zich in België en ons werk vindt voornamelijk plaats in het noorden van India.

Onze nieuwsbrief wordt elk kwartaal verzonden naar al wie ons steunt.